Dosarul №2ac-7/2026 I instanță
n/c 2-25133678-05-2ac-12022026 judecător Ghidirim Sofia

judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

29 aprilie 2026 mun. Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele ședinței, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori
grefier Jeleva Elena
cu participarea
reprezentantului reclamantului SA "Eximotor", Radu Cezar Crețu
reprezentantul pârâtului primăriei s. Sagaidac, Casap Anatolie

examinând în ședință publică în ordine de apel, cererea de apel depusă de către avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac r-l Cimișlia împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 27 noiembrie 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A „Eximotor” împotriva Primăriei s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei,

audiind raportul judecătorului asupra cauzei, ascultând argumentele participanților la proces asupra esenței apelului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>Circumstanțele cauzei:</u>

La data de 17 septembrie 2025, reprezentantul reclamantului „Eximotor” S.A, avocat Radu Cezar Crețu, a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare

în judecată către Primăria s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material suportat și cheltuieli de judecarea cauzei. (f.d.3-6)

În motivarea acțiunii a indicat că, ,,Eximotor" S.A. a participat la procedura de achiziție publică nr.ocds-b3wdp1-MD-1724324072742, organizată de către Primăria s.Sagaidac r-l Cimișlia, în cadrul căreia la 23.09.2024 a fost declarată câștigătoare.

Ulterior părțile au semnat contractul cu nr.23 din 14.10.2024, având ca obiect livrarea unui camion destinat evacuării deșeurilor, cu o valoare de 1 380 000 lei.

A menționat că începând cu data de 15.11.2024, ,,Eximotor" S.A a informat prin convorbire telefonică despre disponibilitatea bunului, dar nu a fost întreprinse măsuri din partea pârâtului pentru acceptarea acestuia, iar reclamantul nu a recepționat nici un răspuns cu privire la detaliile livrării.

Prin scrisoarea nr.18/12 din 18.12.2024, ,,Eximotor" S.A a solicitat Primăriei s.Sagaidac în mod repetat să revină cu detalii referitor la organizarea acceptării bunului; adresa exactă de livrare; datele de contact ale persoanei responsabile pentru primirea acestuia și semnarea într-un mod urgent a e-Facturii aferente livrării bunului Autospeciala pentru evacuarea deșeurilor Isuzu Elf-9 cbm – Vin:*****, din 18.12.2024.

A mai menționat că prin răspunsul nr.90 din 23.12.2024 Primăria s.Sagaidac a menționat, că nu consimte la furnizarea tardivă a bunului specificat și a declarat rezoluțiunea contractului.

Reclamantul a solicitat instanței de judecată admiterea integrală a cererii de chemare în judecată și constatarea faptului că pârâtul a refuzat neîntemeiat recepționarea bunului livrat în executarea Contractului nr. 23 din 14.10.2024, deși acesta era disponibil, conform și în termenul de valabilitate al raportului contractual. În consecință, reclamantul cere obligarea pârâtului la repararea integrală a prejudiciului material cauzat prin această conduită ilicită, prejudiciu ce constă în pierderea patrimonială efectiv suferită ca urmare a imposibilității valorificării bunului la prețul contractual inițial.

În mod concret, reclamantul a solicitat încasarea sumei de 301 200 lei, reprezentând diferența dintre prețul stabilit în contractul încheiat cu pârâtul și prețul obținut ulterior prin vânzarea aceluiași bun către un alt beneficiar, diferență care constituie o consecință directă, necesară și previzibilă a refuzului nejustificat al pârâtului de a-și executa obligația de recepționare. Această sumă reflectă un

prejudiciu cert, actual și dovedit, care nu s-ar fi produs dacă pârâtul și-ar fi îndeplinit obligațiile contractuale cu bună-credință și diligență.

Totodată, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu soluționarea prezentului litigiu, inclusiv taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de asistență juridică, întrucât declanșarea procedurii judiciare a fost determinată exclusiv de refuzul neîntemeiat al pârâtului de a soluționa litigiul pe cale amiabilă și de respingerea cererii prealabile formulate de reclamant. Prin aceste cereri, reclamantul nu urmărește obținerea unui avantaj necuvenit, ci repunerea sa, pe cât posibil, în situația patrimonială în care s-ar fi aflat dacă obligațiile contractuale ar fi fost executate corespunzător.

În acest sens, solicitările reclamantului sunt conforme principiului reparării integrale a prejudiciului și regulilor răspunderii civile contractuale, având drept scop restabilirea echilibrului contractual grav afectat de conduita culpabilă a pârâtului.

Acțiunea reclamantului este întemeiată pe dispozițiile art.776 Cod civil, potrivit cărora obligațiile se nasc din contract, precum și pe art.774 alin. (1) Cod civil, care consacră dreptul creditorului de a pretinde executarea prestației asumate, iar obligația corelativă a debitorului de a o executa întocmai. În conformitate cu art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, cerințe imperative ce incumbau pârâtului în ceea ce privește recepționarea bunului livrat.

Potrivit art.882 alin. (1)-(3) Cod civil, creditorul este în întârziere atunci când refuză, fără temei legal, acceptarea prestației scadente oferite de debitor, iar în această situație debitorul nu poate fi considerat în întârziere.

Conform art. 884 Cod civil, creditorul aflat în întârziere este obligat să repare prejudiciul cauzat debitorului prin refuzul nejustificat de acceptare a prestației. În speță, pârâtul a refuzat recepționarea bunului oferit în termenul de valabilitate al contractului, situație ce atrage incidența directă a acestor norme.

Sub aspectul rezoluțiunii contractului, reclamantul își întemeiază poziția pe art. 359 Cod civil, care stabilește că un act juridic unilateral nu produce efecte juridice atunci când prin acesta se exercită un drept subiectiv care nu există ori pentru exercitarea căruia nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

Totodată, dispozițiile art.1112 alin. (2) și (3) Cod civil sunt inaplicabile prezentei spețe, întrucât contractul nu conținea o clauză de executare strictă la termen, iar pârâtul nu a demonstrat pierderea interesului față de executarea

contractului. În lipsa unei neexecutări esențiale, nu sunt întrunite nici condițiile prevăzute de art.915-919 Cod civil pentru exercitarea dreptului de rezoluțiune.

În ceea ce privește repararea prejudiciului, acțiunea este întemeiată pe art.19 alin. (1) și (2) Cod civil, care consacră dreptul la repararea integrală a prejudiciului patrimonial, incluzând atât dauna reală, cât și profitul ratat. Potrivit art.901 alin. (1) lit. e) Cod civil, creditorul este îndreptățit să solicite despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutarea obligației, iar conform art. 934 alin. (1)–(3) Cod civil, despăgubirile trebuie să acopere prejudiciul care constituie consecința directă și necesară a neexecutării. De asemenea, în temeiul art. 936 alin. (1) și (2) Cod civil, despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial trebuie să plaseze creditorul, pe cât posibil, în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația ar fi fost executată corespunzător, sarcina probei privind întinderea prejudiciului revenind reclamantului.

În completare, dispozițiile art. 2025 alin. (1) și (6) Cod civil justifică repararea prejudiciului prin echivalent bănesc și acordarea dobânzii de întârziere. Prin urmare, raportat la dispozițiile art. 19, art. 359, art. 774–776, art. 858, art. 882–884, art. 901, art. 915–919, art. 934, art. 936, art. 1112 și art. 2025 Cod civil, în redacția în vigoare la anul 2025, consideră reclamantul ca fiind întrunite cumulativ condițiile răspunderii civile contractuale.

<u>Soluția instanței de fond:</u>

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din data de 27 noiembrie 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.A ,,Eximotor" împotriva Primăria s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei.

S-a încasat de la Primăria s.Sagaidac r-l Cimișlia, în beneficiul S.A ,,Eximotor", suma 301 200,00 /trei sute unu mii două sute lei 00 bani/ MDL cu titlu de prejudiciu material suportat, suma de 9 585,97 /nouă mii cinci sute optzeci și cinci lei 97 bani/ drept compensarea taxei de stat, suma de 200,00 /două sute lei 00 bani/ MDL drept compensare taxei de timbru, suma de 1000,00 /una mie lei 00 bani/ MDL drept compensarea cheltuielilor de asistență juridică. (f.d.76, 86-88)

La data de 03 decembrie 2025, nefiind de acord cu hotărârea sus menționată, avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac, a declarat apel nemotivat, în care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 27.11.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea S.A. ,,Eximotor" să fie respinsă integral ca nefondată. (f.d.85).

Copia hotărârii motivate a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 05.01.2026. (f.d.90)

Solicitarea apelantului:

La data de 09 ianuarie 2026, din partea avocatului Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac a parvenit cererea de apel motivată împotriva hotărârii instanței, transmiterea cauzei la rejudecare, fie, respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SA ,,Eximotor" către Primăria Sagaidac, cu privire la repararea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată, încasarea din contul SA ,,Eximotor" în beneficiul Primăriei Sagaidac, a cheltuielilor de asistență juridică suportate în actualul proces civil în cadrul instanței de fond în cuantum de 20.000 (douăzeci mii lei), încasarea din contul SA ,,Eximotor" în beneficiul Primăriei Sagaidac, a cheltuielilor de asistență juridică suportate în actualul proces civil în cadrul instanței de apel și scutirea de la achitarea taxei de stat și de timbru a apelantului în legătură cu calitatea de autoritate publică locală. (f.d.91-95)

În motivarea acesteia a indicat faptul că din materialele cauzei se atestă cu certitudine faptul că, între Primăria satului Sagaidac în calitate de Cumpărător și SA ,,Eximotor" în calitate de vânzător a fost încheiat contractul nr. 23 din 14.10.2024, având ca obiect, conform anexei nr. 1 la contractul nr. 23 din 14.10.2024, furnizarea unui camion pentru transportul deșeurilor, anul producerii 2024, culoare alb, combustibil diesel, putere motor 149-160 cp, norma de poluare Euro 6, cutia de viteze mecanică, număr de axe 2, formula roților 4x2, etc, la prețul de 1 380 000,00 MDL.

A indicat că potrivit pct. 2.1. a contractului sus menționat, părțile au stabilit că ,,livrarea, asamblarea bunului sunt cheltuielile operatorului economic câștigător la care se cere a fi transportate la Primăria s. Sagaidac r. Cimișlia, termenul de livrare a transportului 45 zile după semnarea contractului". Iar potrivit prevederilor pct. 8.2. lit. b) din contract, este indicat că, ''Contractul poate fi rezolvit în mod unilateral de către cumpărător în caz de nerespectare de către furnizor a termenului de livrare/prestare stabilite."

În această ordine de idei, având în vedere că, contractul nr. 23 din 14.10.2024 pentru furnizarea unui camion pentru transportul deșeurilor, a fost încheiat la 14.10.2024, termenul de 45 zile stabilit de pct. 2.1. a contractului, necesar pentru livrarea bunului, a expirat la 23.11.2024.

Susține că Primăria satului Sagaidac, a fost notificată de către reclamantă,

abia la 18.12.2024 prin scrisoarea nr. 18/12 din 18.12.2024 despre intenția livrării bunului contract prin contractul nr. 23 din 14.10.2024, invocând în această scrisoare organizarea acceptării bunului, adresa exactă de livrare, datele de contact ale persoanei responsabile de primirea acestuia, asta de și prevederile pct. 2.1. a contractului sus menționat, părțile au stabilit că „livrarea, asamblarea bunului sunt cheltuielile operatorului economic câștigător la care se cere a fi transportate la Primăria s. Sagaidac r. Cimișlia”.

În așa fel, consideră că reclamanta în mod cert, a încălcat termenul pentru care s-a angajat juridic la executarea unei obligații de a livra un bun într-un termen stabilit prin convenția părților.

Menționează că de și invocă în conținutul scrisorii nr. 18/12 din 18.12.2024, că ar fi apelat Primăria Sagaidac la 15.11.2024 pentru recepționarea bunului, nu face dovada prin prisma cererii de chemare în judecată a apelurilor telefonice efectuate, iar dacă ar fi fost efectuate și disponibilitatea livrării bunului era una reală, urma să facă dovada emiterii la acea dată, a facturii fiscale de însoțire a mărfii așa cum prevede pct. 4.2. al contractului (furnizorul este obligat să prezinte cumpărătorului un exemplar original al facturii fiscale odată cu livrarea bunurilor (...).

Potrivit art. 1112 alin. (1) lit. a), b) Cod civil, a) Vânzătorul trebuie să predea bunul: la data stabilită în contract sau la data care poate fi dedusă din contract; b) în orice moment în cursul perioadei stabilite în contract (...).

Alin. 3 al art. 1112 Cod civil, prevede că, Vânzătorul poate executa contractul cu clauze de executare strict la data stabilită, înainte de acest termen sau după el numai cu consimţământul cumpărătorului.

Indică că prin scrisoarea nr. 90 din 23.12.2024, Primăria Sagaidac a uzat de prevederile legale menționate mai sus și a comunicat reclamantei că, nu consimte la furnizarea tardivă a bunului specificat în contractul încheiat cu ultima, și declară rezoluţiunea lui, care a fost invocată în virtutea pct. 8.2. lit. b) din contract, unde este indicat că „Contractul poate fi rezolvit în mod unilateral de către cumpărător în caz de nerespectare de către furnizor a termenului de livrare/prestare stabilite.”

Invocă că alegațiile reclamantei precum că, speței nu îi sunt aplicabile prevederile art. 1112 alin. (3) Cod civil, deoarece contractul nu prevedea o clauză de executare strict la data stabilită, dar un termen de executare condiționat de mai multe variabile, este o aranjare de cuvinte în scopul neproducerii efectelor juridice ale prevederilor contractuale așa cum părţile au stabilit - 45 zile după semnarea

contractului.

Respectiv, părțile au stabilit foarte clar perioada, în interiorul căreia, reclamanta urma să dispună de diligența necesară, pentru executarea obligațiilor asumate prin prisma unui act juridic față de care s-a obligat, să livreze bunul,

Susține că termen care a expirat, având în vedere că, contractul nr. 23 din 14.10.2024 pentru furnizarea unui camion pentru transportul deșeurilor, a fost încheiat la 14.10.2024, termenul de 45 zile stabilit de pct. 2.1. a contractului, necesar pentru livrarea bunului, a expirat la 23.11.2024.

Mai mult ca atât, art. 1115 Cod civil, Momentul executării obligației de predare a bunului prevede că (1) Obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul: a) predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el; b) punerii bunului la dispoziția cumpărătorului sau a persoanei indicate de el dacă bunul urmează să fie predat la locul aflării lui. Bunul se consideră pus la dispoziția cumpărătorului dacă este individualizat prin marcare sau în alt mod și dacă este pregătit de predare în termenul stabilit, iar cumpărătorul este informat despre aceasta potrivit clauzei contractuale.

Iar conform alin. (2) al aceluiași articol, Dacă din contract nu rezultă obligația vânzătorului de a asigura transportarea bunului sau predarea lui la locul aflării cumpărătorului, obligația vânzătorului de a preda bunul se consideră executată de la data predării bunului către transportator sau oficiul poștal pentru a fi transportat la cumpărător dacă contractul nu prevede altfel.

Implicit, reclamanta/intimată, având la dispoziție prevederile contractuale unde este specificat expres locul livrării bunului, Primăria Sagaidac, urma doar să execute această obligație, dar nu să identifice eventuale formalități pentru imposibilitatea proprie de a livra bunul, or, pct. 2.1. a contractului sus menționat, părțile au stabilit că ,,livrarea, asamblarea bunului sunt cheltuielile operatorului economic câștigător la care se cere a fi transportate la Primăria s. Sagaidac r. Cimișlia (...).

Prin urmare, susține că reclamanta/intimată corect face trimitere la normele art. 858 alin. (2) Cod civil, ce prevede că, obligația trebuie executată în mod corespunzător, cu bună-credinţă, la locul și în momentul stabilit. Iar de aceste prevederi legale de către ultima au fost ignorate, încercând în baza actualei acțiuni să se îmbogățească ilicit.

De asemenea, indică că instanța de fond a soluționat cauza fără a atrage în proces Consiliul local Sagaidac, deși: contractul nr. 23 din 14.10.2024 a fost

încheiat în urma unei proceduri de achiziție publică. Decizia de inițiere a achiziției, aprobarea rezultatului procedurii, alocarea mijloacelor financiare și acceptarea sau refuzul executării contractului țin de competența exclusivă a Consiliului local, conform Legii finanțelor publice locale și Legii administrației publice locale. Eventuala obligare la plata prejudiciului material din bugetul local afectează direct patrimoniul unității administrativ-teritoriale, gestionat de Consiliul local.

Menționează că potrivit art. 67 alin. (1) CPC, instanța este obligată să atragă în proces toate persoanele ale căror drepturi și obligații pot fi afectate prin hotărârea judecătorească. Neatragerea Consiliului local Sagaidac reprezintă o încălcare esențială a normelor de procedură, care, conform jurisprudenței constante, constituie temei absolut de casare a hotărârii.

Consideră că instanța de fond a procedat la: calificarea unilaterală a conduitei pârâtei ca fiind „întârziere a creditorului", anularea efectelor rezoluțiunii contractuale, stabilirea răspunderii patrimoniale a autorității publice locale, fără participarea organului deliberativ competent (Consiliul local), ceea ce constituie o depășire gravă a limitelor învestirii și afectează legalitatea hotărârii în ansamblu.

La data de 12 iunie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (f.d.102).

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 16 februarie 2026, s-a acceptat spre examinare apelul declarat de către avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac r-l Cimișlia.

S-a dispus intentarea procedurii de apel pe pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A „Eximotor" împotriva Primăria s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei.

În vederea pregătirii cauzei au fost efectuate următoarele acte procedurale:

- s-a expediat participanților copia de pe cererile de apel depuse, stabilindu-i termenul de 10 zile de la data comunicării prezentei încheierii pentru prezentarea referinței,

- s-a informat părțile privind faptul că în conformitate cu prevederile art. 362^1 alin. (1) al Cod de procedură civilă al RM ei sunt în drept după expirarea termenului de apel să depună apelul incident nu mai târziu de data depunerii referinței la cererea de apel. (f.d.105-106)

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat din 26 februarie 2026, a fost stabilită ședința de judecată pentru examinarea apelului înaintat. (f.d.109)

<u>Termenul de declarare a apelului:</u>

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Completul de judecată constată potrivit materialelor cauzei, că la data de 27 noiembrie 2025, Judecătoria Cimișlia a pronunțat dispozitivul hotărârii, (f.d.76), apelul a fost declarat la data de 03 decembrie 2025, de către avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac, adică în termenul legal prevăzut.

<u>Argumentele părţilor:</u>

În ședința instanței de apel, avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac, a susținut pe deplin cererea de apel pe motivele de fapt și de drept invocate în cerere, pledând în primul rând pentru rejudecarea cauzei, iar în cazul în care Completul de judecată va considera neîntrunite condițiile date să fie dispusă o decizie prin care se va admite apelul, va casa hotărârea și va dispune respingerea cererii.

A menționat că între reclamant și pârât a fost încheiat un contract privind achiziția mașinii pentru colectarea deșeurilor solide, care prevedea un termen expres în interiorul căruia vânzătorul urma să livreze marfa în 45 zile de la semnarea lui și care a expirat la 23.11.2024. Contractul prevedea clar că locul furnizării bunului va fi transportat la Primăria s.Sagaidac r-l Cimișlia. Astfel solicitările din 18.12.2024 deja erau tardive și nicidecum nu erau corelate cumva cu contractul dat.

Întrucât a fost încălcat acest termen de livrare, cumpărătorul a făcut referință la prevederile contractuale date și a refuzat recepționarea tardivă a acestui bun făcând referire și la prevederile codului civil.

Consideră că soluția instanței de fond emisă este neîntemeiată și urmează a fi casată cu dispunerea respingerii cererii de chemare în judecată.

Referitor la transmiterea cauzei la rejudecare a menționat că decizia de inițiere a achiziției, aprobarea rezultatului procedurii, alocarea mijloacelor financiare și acceptarea sau refuzul executării contractului țin de competența exclusivă a Consiliului local, conform Legii finanțelor publice locale și Legii administrației publice locale, astfel soluția instanței de a nu atrage în proces coparticipantul cu caracter obligatoriu Consiliul s.Sagaidac, este o hotărâre care vizează drepturile sau obligații acestei autorități publice.

În ședința instanței de apel, avocatul Radu Cezar în interesele SA

„Eximotor”, a menționat că art.67 Cod de procedură civilă a fost modificat, astfel că și în instanța de apel pot fi introduși intervenienți accesorii, prin urmare nu este nici un temei de a expedia cauza la rejudecare, considerând inoportun atragerea Consiliului s.Sagaidac în acest proces.

A menționat că la 15.11.2024 acea autospecială a fost introdusă pe teritoriul Republicii Moldova, proba respectivă fiind anexată la materialele cauzei. Ulterior, până la livrare primarul împreună cu câteva persoane terțe, inclusiv cu un reprezentant al celorlalte companii care au participat la licitație s-au prezentat la depozitul SA „Eximotor” unde au efectuat o inspectare până la livrare. Ulterior au fost efectuate mai multe sunete pentru a stabili circumstanțele livrării mărfii, la care nu primea careva răspunsuri clare. Ulterior, văzând că se tergiversează, la data de 18.12.2024 a emis e-factura și a fost transmisă și notificarea, la care ulterior a recepționat acea declarație de rezoluțiune unilaterală pentru neexecutarea contractului.

Astfel, consideră că instanța de fond foarte corect a stabilit că art.1112 alin.(2) și (3) Cod civil nu se aplică în speță, aceste prevederi se aplică doar spețelor unde este stabilit un termen absolut clar, sigur și necesar în special creditorului.

A menționat că la data de 23.12.2024 apelantul a declarat rezoluțiunea contractului, iar peste jumătate de an a anunțat iarăși licitația, astfel, se prezumă că interes era și intenția reală era doar de a nu executa contractul și că SA „Eximotor” să nu-și poată primi remunerația pentru executarea contractului.

Consideră apelul înaintat ca fiind neîntemeiat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

<u>Aprecierea instanței:</u>

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de către avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei satului Sagaidac r-l Cimișlia împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia din 27 noiembrie 2025 drept întemeiat și care urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 373 aliniatele (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă*

instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre*.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă, *fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*.

Deci, Completul de judecată indică că prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La caz, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta. Astfel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, instanța de apel are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În corespundere cu art. 6 § 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conțină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul

judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Potrivit materialelor pricinii, se constată că la data de 17 septembrie 2025, reprezentantul reclamantului ,,Eximotor" S.A, avocat Radu Cezar Crețu, a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către Primăria s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material suportat și cheltuieli de judecarea cauzei. (f.d.3-6)

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din data de 27 noiembrie 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.A ,,Eximotor" împotriva Primăria s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei.

S-a încasat de la Primăria s.Sagaidac r-l Cimișlia, în beneficiul S.A ,,Eximotor", suma 301 200,00 /trei sute unu mii două sute lei 00 bani/ MDL cu titlu de prejudiciu material suportat, suma de 9 585,97 /nouă mii cinci sute optzeci și cinci lei 97 bani/ drept compensarea taxei de stat, suma de 200,00 /două sute lei 00 bani/ MDL drept compensare taxei de timbru, suma de 1000,00 /una mie lei 00 bani/ MDL drept compensarea cheltuielilor de asistență juridică. (f.d.76, 86-88)

La data de 03 decembrie 2025, nefiind de acord cu hotărârea sus menționată, avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac, a declarat apel, în care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 27.11.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea S.A. ,,Eximotor" să fie respinsă integral ca nefondată. (f.d.85).

La caz, Completul de judecată concluzionează că, instanța de fond nu a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii nu au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere incompletă şi sub toate aspectele, iar hotărârea dată este neîntemeiată, adoptată cu nerespectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, fiind în contradicție cu circumstanţele pricinii.

Astfel, după cum se constată din materialele cauzei, la data de 14.10.2024, SA ,,Eximotor" și Primăria satului Sagaidac au semnat contractul cu nr.23 din 14.10.2024, având ca obiect livrarea unui camion destinat evacuării deșeurilor, cu o valoare de 1 380 000 lei. (f.d.16-18)

Prin scrisoarea nr.18/12 din 18.12.2024, „Eximotor” S.A a solicitat Primăriei s.Sagaidac în mod repetat să revină cu detalii referitor la organizarea acceptării bunului; adresa exactă de livrare; datele de contact ale persoanei responsabile pentru primirea acestuia și semnarea într-un mod urgent a e-Facturii aferente livrării bunului Autospeciala pentru evacuarea deșeurilor Isuzu Elf-9 cbm – Vin:*****, din 18.12.2024. (f.d.22)

Prin răspunsul nr.90 din 23.12.2024 Primăria s.Sagaidac a menționat, că nu consimte la furnizarea tardivă a bunului specificat și a declarat rezoluțiunea contractului. (f.d.25)

Prin răspunsul nr.92 din 30.12.2024 Primăria s.Sagaidac a respins oferta reclamantului de livrare tardivă a mărfurilor. (f.d.23)

Conform prevederilor art.19 alin.(1)-(2) Cod civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat)*.

Astfel, Completul de judecată apreciază critic argumentele instanței de fond conform căruia a indicat că „*Potrivit art.19 alin.(1) și (2) Cod civil, persoana lezată are dreptul la repararea integrală a prejudiciului patrimonial. Conform art.934 alin.(1)–(3) Cod civil, despăgubirile trebuie să acopere prejudiciul care constituie consecința directă și necesară a neexecutării obligației. Instanța reține că diferența de preț în cuantum de 301 200 lei reprezintă o pierdere patrimonială efectivă, certă și dovedită, aflată în legătură de cauzalitate directă cu refuzul nejustificat al pârâtei de a recepționa bunul. În temeiul art.936 alin.(1) și (2) Cod civil, despăgubirile acordate au ca scop repunerea reclamantului, pe cât posibil, în situația patrimonială în care s-ar fi aflat dacă obligațiile contractuale ar fi fost executate corespunzător*.”

Or, în acest sens, instanța de apel se alătură integral poziției exprimate de apelant și o consideră întemeiată. Sarcina probațiunii în procesul civil impune reclamantului obligația de a demonstra existența faptei ilicite, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate. În speță, reclamantul nu a prezentat probe concludente și pertinente care să ateste că a fost lezat într-un drept recunoscut de lege sau într-un

interes legitim, în sensul strict al prevederilor art. 19 alin. (1) din Codul civil. Din contra, materialele dosarului confirmă raportul de cauzalitate invers: însuși reclamantul a manifestat o conduită culpabilă prin încălcarea flagrantă a clauzelor contractuale, eșuând în mod nejustificat să livreze marfa în termenul imperativ stabilit de părți prin contract. Prin urmare, lipsa unui interes ocrotit de lege derivă direct din propria sa culpă contractuală.

Concomitent, referitor la presupusul prejudiciu material, instanța de apel reține că sarcina probațiunii incumbă în totalitate reclamantului, acesta având obligația legală de a demonstra certitudinea, existența și întinderea valorică a prejudiciului invocat. În speța dată, acest element constitutiv al răspunderii civile nu a fost probat în niciun fel.

Astfel, reclamantul s-a limitat la simple afirmații declarative, fără a prezenta probe pertinente și concludente din care să rezulte că ar fi fost pus în imposibilitatea obiectivă de a vinde marfa către alți cumpărători și de a-și valorifica stocul la prețul indicat în contract, în sumă de 1 380 000 lei. În lipsa unor dovezi care să ateste refuzul de achiziție din partea altor subiecți economici sau deprecierea mărfii, pretenția privind suportarea unui prejudiciu material este pur ipotetică și lipsită de fundament juridic.

De asemenea, potrivit prevederilor art.916 alin.(1)-(2) Cod civil, *creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligaţiei contractuale este esenţială. Neexecutarea obligaţiei contractuale este esenţială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanţial creditorul de ceea ce se putea aştepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranşa supusă rezoluţiunii, cu excepţia cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut şi nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligaţiei ţine de esenţa contractului; c) ea este intenţionată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor*.

În acest sens, Completul de judecată concluzionează că argumentul reclamantului, potrivit căruia nerespectarea termenului de livrare a mărfii nu ar constitui o clauză esențială care să justifice rezoluțiunea contractului, este vădit nefondat și lipsit de suport juridic. În materia contractelor sinalagmatice, cum este cel de vânzare-cumpărare, reciprocitatea și interdependența obligațiilor impun respectarea riguroasă a tuturor condițiilor agreate. Termenul de executare a obligației de livrare nu are un caracter pur accesoriu, ci reprezintă o clauză

esențială și determinantă pentru economia contractului, de care depinde însăși realizarea scopului urmărit de părți.

Prin urmare, întrucât termenele de livrare se circumscriu clauzelor esențiale, nerespectarea culpabilă a acestora afectează substanța contractului și naște în mod legitim dreptul celeilalte părți de a recurge la remediul juridic al rezoluțiunii.

Potrivit prevederilor art.1112 alin.(1)-(3) Cod civil, *vânzătorul trebuie să predea bunul: a) la data stabilită în contract sau la data care poate fi dedusă din contract; b) în orice moment în cursul perioadei stabilite în contract sau determinate prin referire la contract, cu excepţia cazului în care din împrejurări rezultă că alegerea datei revine cumpărătorului; c) într-un termen rezonabil calculat de la data încheierii contractului, în celelalte cazuri. Contractul de vânzare-cumpărare se consideră încheiat cu clauze de executare strict la data stabilită dacă din contract rezultă clar că, la încălcarea acestui termen, cumpărătorul pierde interesul faţă de executarea contractului. Vânzătorul poate executa contractul cu clauze de executare strict la data stabilită, înainte de acest termen sau după el numai cu consimţământul cumpărătorului*.

Contrar concluziilor instanței de fond potrivit căreia „*Instanța reține că simpla stabilire a unui termen de livrare nu echivalează, prin ea însăși, cu instituirea unei clauze de executare strictă la termen în sensul art. 1112 alin. (2) Cod civil. Pentru ca un termen să fie calificat drept esențial, din contract trebuie să rezulte în mod clar că, la încălcarea acestuia, creditorul pierde interesul față de executarea contractului. Din conținutul Contractului nr. 23 din 14 octombrie 2024 nu rezultă existența unei asemenea clauze și nici voința părților de a exclude executarea ulterioară. În lipsa caracterului esențial al termenului, dispozițiile art. 1112 alin. (3) Cod civil nu sunt aplicabile, iar refuzul pârâtei de a accepta executarea nu poate fi justificat prin invocarea acestui text legal*.”, Completul de judecată reține că în speță sunt pe deplin aplicabile prevederile art. 1112 alin. (3) din Codul civil.

Deci, contractul de vânzare-cumpărare încheiat între părți stabilește în mod expres și imperativ termenul de livrare a mărfii. Așa cum s-a reținut în mod cert din analiza stării de fapt expuse supra, reclamantul a încălcat această obligație temporală, intrând în întârziere (mora debitoris). În această ipoteză, textul de lege menționat instituie o regulă clară: recepționarea mărfii după expirarea termenului convenit nu mai constituie o obligație pentru cumpărător, ci o simplă facultate, fiind condiționată exclusiv de consimțământul expres al acestuia. Mecanismul

juridic instituit de alin. (3) al art. 1112 Cod civil determină, de fapt, condițiile de aplicabilitate a remediilor juridice prevăzute la alineatele (1) și (2) din același articol, conferind cumpărătorului dreptul discreționar de a refuza o executare tardivă care nu îi mai utilă din punct de vedere economic.

Astfel, ansamblul argumentelor de fapt și de drept expuse supra permite Completului de judecată să concluzioneze că instanța de fond a omis să aplice corect și integral normele materiale și procesuale incidente cazului pendinte. Prima instanță a manifestat o abordare superficială și formală în procesul de cercetare a materialelor dosarului, eludând obligația legală de a examina sub toate aspectele, în mod complet și obiectiv, temeinicia și legalitatea pretențiilor înaintate de reclamant. Nesocotind circumstanțele esențiale ale cauzei și interpretând eronat raportul juridic dintre părți, instanța de fond a pronunțat o hotărâre vădit nefondată, ajungând la o concluzie eronată și complet neîntemeiată cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată.

De asemenea, Completul apreciază critic argumentul reclamantului din cererea de chemare în judecată referitor la faptul că „*începând cu data de 15.11.2024, ,,Eximotor'' SA a informat prin convorbire telefonică despre disponibilitatea bunului, dar nu au fost întreprinse măsuri din partea pârâtului pentru acceptarea acestuia, iar reclamantul nu a recepționat niciun răspuns cu privire la detaliile livrării*", or, din analiza clauzelor contractului de achiziții publice, rezultat în urma procedurii de licitație deschisă, reiese cu certitudine că obligațiile de livrare, asamblare și transportare a bunului cad exclusiv în sarcina operatorului economic câștigător. Contractul stipulează în mod expres că bunul trebuia transportat și predat direct la sediul Primăriei s. Sagaidac, r-l Cimișlia. (f.d.16 verso) Prin urmare, simpla notificare telefonică nu suplinește obligația executării întocmai a transportului la destinația stabilită.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, Completul de judecată ține să indice că potrivit prevederilor art.94 alin.(1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. Dacă, fără a trimite*

cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunţă o nouă hotărâre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, având în vedere că instanța de apel a constatat caracterul nefondat al acțiunii înaintate de către S.A. „Eximotor", cheltuielile de judecată avansate sau scutite de stat urmează a fi distribuite corespunzător. Întrucât Primăria satului Sagaidac a fost scutită legal de plata taxei de stat la depunerea apelului, obligația de achitare revine reclamantului S.A. „Eximotor", ca urmare a respingerii pretențiilor sale. Pe cale de consecință, taxa de stat în mărime de 8 140,07 lei (opt mii o sută patruzeci de lei și șapte bani), împreună cu taxa de timbru în mărime de 200 lei (două sute de lei), urmează a fi încasate de la S.A. „Eximotor" și virate direct la bugetul de stat.

Concomitent, potrivit prevederilor art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică*.

Conform prevederilor art. 96 alin. (1)-(1^1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.

Completul de judecată relevă că pe prezenta pricină civilă potrivit ordinului de plată cu nr. 37207 din 15 octombrie 2025, în sumă de 20 000 lei, se confirmă că de către Primăria satului Sagaidac a fost achitat avocatului Casap Anatolie pentru examinarea speței în instanța de fond suma respectivă. (f.d.71)

Astfel, Completul consideră oportun de a încasa parțial de la S.A. „Eximotor" în beneficiul Primăriei s. Sagaidac suma în calitate de asistență juridică acordată de avocat, și anume suma de 10000,00 (zece mii) lei, această sumă fiind una rezonabilă, echitabilă, și deplin obiectivă la situația dată, în rest pretențiile privind încasarea cheltuielilor judiciare urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Or, la încasarea sumei în calitate de asistență juridică, Completul de judecată reține complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluționarea cauzei, rezultatul obţinut, durata relaţiei dintre avocat şi client, experiența, reputația şi abilitatea avocatului, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, faptul că cheltuielile urmează să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, precum și detaliul în acțiuni și lucrul efectuat de avocat.

Din considerentele menţionate și având în vedere faptul, că concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele pricinii, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de către avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac r-l Cimișlia și de a casa hotărârea primei instanţe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care va respinge cererea de chemare în judecată înaintată de S.A „Eximotor” împotriva Primăriei s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei.

Conform prevederilor art.385 lit.c), art.389, 390, 394, 434 din Codul de procedură civilă, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se admite cererea de apel declarată de către avocatul Casap Anatolie în interesele Primăriei s.Sagaidac r-l Cimișlia.

Se casează hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 27 noiembrie 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A „Eximotor” împotriva Primăriei s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei*,* ***cu emiterea unei noi hotărâri***, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de S.A „Eximotor” împotriva Primăriei s.Sagaidac privind încasarea prejudiciului material, cheltuieli de judecarea cauzei.

Se încasează de la S.A. „Eximotor” în beneficiul Primăriei s. Sagaidac suma de 10 000 (zece mii) MDL cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând cheltuieli pentru asistență juridică.

Se încasează de la S.A. „Eximotor” la bugetul de stat taxa de stat, de la plata căreia Primăria s. Sagaidac a fost scutită la depunerea cererii de apel, în mărime de 8 140, 07 (opt mii o sută patruzeci lei 07 bani), precum și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Preşedintele completului: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori